

Erasmus+ prispevek

Delovno mesto: strežba v hotelski restavraciji

Lokacija: Španija, Lanzarote

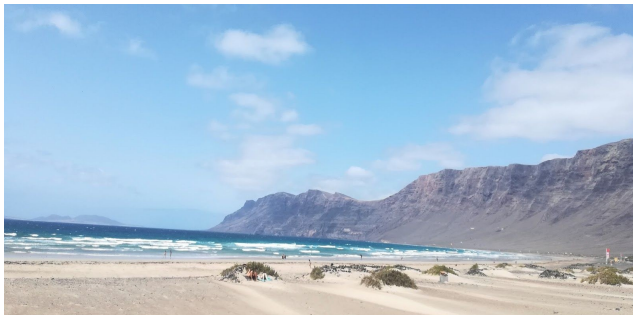
Delodajalec: Hotel Costa Calero

Smer študija: 2. gostinstvo in turizem, izredni

Študent/-ka: Marina Kovačević

Letošnje poletje sem se odločila preživeti malo drugače. Za čas poletnih počitnic sem se odpravila na otok Lanzarote opravljati prakso.

Lanzarote je eden izmed sedmih Kanarskih otokov. Pravijo mu tudi ognjeni otok, saj je vulkanskega nastanka in prekrit z lavo in peskom, krasijo pa ga neverjetno čudovite, dolge, peščene plaže. Leži le nekaj sto kilometrov zahodno od afriške obale. Ni nam primanjkovalo sonca, vendar pa je bilo vetrovno, zelo vetrovno, idealno za ljubitelje surfanja in kajtanja.

Lanzarote je zelo majhen otok in ponuja veliko skritih kotičkov vrednih ogleda, kot so jame Cueva de los Verdes, plaža Papagayo, Timanfaya – vulkanski nacionalni park, in mnoge druge atrakcije. Mnoge turistične točke imajo visoke vstopnine, vendar kot rezident otoka za vstopnine odšteješ euro ali dva.

Prakso sem opravljala v majhnem mestecu Puerto Calero, v hotelu Costa Calero. Hotel mi je nudil prenočišče in hrano – tri obroke na dan. Sobo sem si delila s Kelly, punco iz Estonije, ki je opravljala prakso prav tako kot jaz. Moje delovno mesto je bilo v strežbi. Delalo se je pet dni na teden po osem ur. Delo ni bilo zahtevno, vendar smo imeli dve izmeni na dan po štiri ure, kar je bilo kar malo utrujajoče. Prva izmena je bila zjutraj za zajtrk, kjer smo gostom nudili kavo in pobirali krožnike, po končanem zajtrku pa pripravili restavracijo za večerjo. Druga izmena je bila za kosilo, ki je potekalo v drugi restavraciji, zraven bazena. Če smo imeli srečo, smo izmeno preživeli v baru zraven, kjer smo stregli pijačo in mešali koktejle, drugače pa je delo potekalo v restavraciji. Pri večerji je bila naša glavna dolžnost strežba pijače in priprava pogrinjka za naslednjega gosta.

Glede na to, da sem se na prakso odpravila brez predhodnih izkušenj v strežbi, moram reči, da na samo prakso gledam kot na velik uspeh. V zelo kratkem času sem zmogla v eni roki nositi kar do osem krožnikov, s pladnjem polnim kozarcev pa sem drvela med mizami, kot da to počnem že vrsto let. V veliko pomoč so mi bili šefi, zaposleni in ostali praktikanti, saj so imeli veliko potrpljenja z mano, čeprav se včasih nismo najboljše razumeli zaradi njihove pomanjkljive angleščine in mojega neznanja španščine.

Ker je bilo v hotelu poskrbljeno za hrano, v tem času nisem imela nobenega stika s kuhinjo. Seveda nikoli ni manjkalo tipične španske *paella* in pa krompirčka. Ne glede na to, kaj je bilo za kosilo, je bil pomfrit vedno zraven.

Kar zadeva nočnega življenja, je na otoku kar pestro. Med poletnim časom se je odvijalo veliko festivalov. Približno deset minut vožnje s taksijem je bila naša glavna točka za žuranje – *Puerto del Carmen*, ki ponuja pestro izbiro barov in klubov. Moram pa reči, da mi je bilo sicer najljubše večerno druženje na hotelski terasi, do katere smo imeli dostop samo praktikanti in tam smo preživeli največ prostega časa.

Odhod v tujino nikoli ni enostaven, poleg zamudne birokracije se podajaš v neznano, brez družine, brez prijateljev in upaš na najboljše. Seveda pa, ko prispeš tja, kar hitro ugotoviš, da so bili vsi strahovi odveč. Prakso v tujini priporočam vsakemu, saj je resnično neprecenljiva izkušnja.